

ת"פ 45156/10/22 - מדינת ישראל נגד מ.א. אשר ניהול בע"מ - בפירוק, אשר גואטה - ניתן גזר דין ע"י

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע
ת"פ 45156-10-22 מדינת ישראל נ' מ.א. אשר
ניהול בע"מ ואח'

בפני
בעניין: כבוד הנשיא צבי פרנקל
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גרגורי פאוסט קורצ'מני ממשרד
פאוסט, קליין ושות'

נגד
הנאשמים

1. מ.א. אשר ניהול בע"מ - בפירוק
ע"י עו"ד אבישי סנדר בשם הנאמנת
עו"ד קרן רייכברג סגל
2. אשר גואטה - ניתן גזר דין ע"י ב"כ עו"ד רוזי
נמר

גזר דין בעניין הנאשמת

1. ביום 2.7.22 הרשעתי את הנאשמת בעבירה שיוחסה לה בכתב האישום. לפיה כתב האישום הנאשמת היא חברה שבתקופות הרלוונטיות לכתב האישום עסקה באספקת עובדי שירותים בתחום השמירה, האבטחה והניקיון.

בין החודשים 06/2021 עד 11/2021 סיפקה הנאשמת עובדים שעסקו בעבודות שמירה, אבטחה וניקיון וזאת לעסקים שונים באילת. הנאשמת סיפקה עובדים שיעסקו בעבודות שמירה, אבטחה וניקיון, למזמינות מלון סנטרל, חברת חקר ימים ואגמים, פאב הביטלס ומלון הים האדום וזאת באמצעות 46 עובדי שירות.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, לא היה בידי הנאשמת רישיון לפעול כקבלן שירות כדין וזאת בניגוד להוראות חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו - 1996. במעשים המתוארים לעיל, עסקה הנאשמת במתן שירותי שמירה, אבטחה וניקיון באמצעות העובדים הנ"ל והכל בשעה שאין בידיה רישיון או היתר לשמש כקבלן שירותי שמירה ואבטחה כמתחייב מהוראת חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם.

הרשעתי את הנאשמת בעבירה על הוראות סעיפים 10א(א) - 20(ב1) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו - 1996.

2. ביום 25.6.23 גזרתי את דינו של הנאשם וקבעתי בגזר הדין:

1." הרשעתי את הנאשם בעבירה המיוחסות לו בכתב האישום לפיה בהיותו מנכ"ל רשום ומנהל פעילות בנאשמת הפר את חובתו שבחוק לפקח ולעשות כל שניתן למניעת ביצוע העבירה שביצעה הנאשמת, עבירה של עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון בניגוד לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם.

2. הרשעתי את הנאשם בעבירה של הפרת חובת פיקוח של נושא משרה, עבירה על הוראות סעיפים 10א(א) + 20(ב) ו-21 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו - 1996 כמפורט בכתב האישום ובכלל זה שהנאשמת סיפקה מיוני 2021 ועד נובמבר 2021 עבודות שמירה לארבעה עסקים באילת באמצעות 45 עובדים.

3. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, לא החזיקה הנאשמת ברישיון לעסוק כקבלן כוח אדם כנדרש בחוק קבלני כוח אדם. הנאשמת בפירוק והנאמנת הודיעה שלא תתנגד לגזר דין סמלי, אולם עניינה טרם הסתיים.

4. ב"כ המאשימה ביקש לגזור על הנאשם קנס בטווח שבין 394,200 ₪ לבין 788,400 ₪ המהווים מתחם שבין 30% ל - 60% מגובה הקנס המקסימלי במכפלת 45 עובדים.

5. הנאשם ביקש להסתפק בקנס מינימלי ואף ביקש להימנע מהרשעתו מחשש שההרשעה תיפגע בעבודתו.

6. המאשימה ביקשה לראות בהעסקת כל עובד כעבירה בפני עצמה, דהיינו 45 עבירות ואילו הנאשם ביקש להתחשב בנסיבות אישיות ובעובדה שהיו רק שלושה עובדים שנחקרו ומשך תקופת העסקת הממוצעת של העובדים הייתה שלושה שבועות בלבד וכן הוסיף נסיבות אישיות נוספות שאתייחס אליהן בהמשך גזר הדין.

7. הפסיקה עסקה בחשיבות הרישיון לקבלן כוח אדם ובכלל זה בדרישה מהקבלן להפקיד ערבויות בקופת המדינה כדי להבטיח את זכויות העובדים. בת"פ (אזורי ב"ש) 6730-09-15- מדינת ישראל - ל. טלי שירותים בע"מ (נבו 18.8.16) סקרה כב' הנשיאה (בדימוס) השופטת אורלי סלע את חשיבות חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם ואת הערך החברתי שנפגע מהפרתו.

החוק קובע קנס בסך של 29,200 ₪ לעבירה בה הרשעתי את הנאשם.

8. **תיקון 113 לחוק העונשין מגדיר את שני השלבים בהבניית גזר הדין. השלב הראשון**

הוא מתחם העונש ההולם והשלב השני נגזר העונש מתוך המתחם. הנאשמת סיפקה כוח אדם באמצעות 45 עובדים לארבעה לקוחות משך חצי שנה. רמת הענישה הנהוגה בפסיקה בגין עבירה על חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם נעה בין 30% ל- 60% מהקנס המקסימלי.

9. **מדובר באירוע אחד המורכב מארבע מעשים מאחר שהנאשמת סיפקה עובדים לארבע מזמינות. משקבעתי שמדובר באירוע אחד עם ארבעה מעשים, תקרת הענישה לנאשם 116,800 ₪ אולם אין מקום לבצע הכפלה אריתמטית של פי ארבעה מתקרת הענישה כי אז נעקר מתוכן את העובדה שמדובר באירוע אחד.**

10. **משמדובר באירוע אחד אף על פי שמדובר בארבעה מעשים אני קובע שהמתחם הראוי בנוגע לנאשם, הוא בין 8,760 ₪ לבין 29,200 ₪. בנסיבות שבפנינו, מדובר על תקופה של חצי שנה שבה הנאשמת התקשרה עם ארבע מזמינות. מדובר בעבירות שנעברו לפני שנתיים ויש להביא בחשבון את חלוף הזמן ואת העובדה שלא נטען שנפגעו זכויות העובדים. אחת ממטרות תיקון 113 היא להביא בחשבון את העבר הפלילי, את נטילת האחריות, את הנסיבות שהביאו לביצוע העבירה ואת עניין השיקום. בעניינינו, הנאשם נטל אחריות כאשר הודה בעובדות כתב האישום כבר בדיון היום אף על פי שהתחיל דיון ההוכחות אין לזקוף זאת לחובתו.**

11. **השתכנעתי שהנאשם אדם נורמטיבי, גם לדברי ב"כ המאשימה הנאשם שיתף פעולה עם החוקרות. החקירה פגעה בו. הוא הפסיק מיד את פעילות הנאשמת כשהתחילה החקירה. מדברי הסנגורית עולה כי מדובר באב לשתי קטינות, החקירה פגעה בו מאוד, העובדים קיבלו את מלוא זכויותיהם. הנאשם סבר שמדובר באספקת עובדים לבדיקת קורונה והוא טעה במצב הדברים ולקח אחריות מלאה. הנאשם הוא אדם שתורם לחברה ולמדינה. שירת בתפקיד קרבי משמעותי בשירותו הסדיר. כיום הוא משרת מילואים פעיל ביחידה מובחרת. לפי דברי הסנגורית לנאשם יש חובות והלוואות אותן הוא נטל, הוא משלם מזונות ומצבו הכלכלי מורכב.**

12. **לא מצאתי להימנע מהרשעתו של הנאשם. הנאשם לא הוכיח שהרשעתו תיפגע פגיעה חמורה בשיקומו, לא הציג כל אסמכתאות בעניין והוא לא עומד בתנאים שנקבעו בהלכת כתב. בע"פ 2153/96 מדינת ישראל נ' שמש, פ"ד נ"ד (3) 682 (1996) נקבע שהכלל הוא שמי שהובא לדין ונמצא אשם יורשע בעבירות שיוחסו לו.**

13. **לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ובהתחשב בטיעונים שהציגו היום, אני קובע שרמת**

הענישה הראויה בגין העבירה שהורשע הנאשם היא ברף הנמוך לאור הנסיבות האישיות הייחודיות של הנאשם, גילו הצעיר וכאמור התרשמתי שמדובר באדם חיובי ביותר ועל כן אני גוזר על הנאשם קנס בסך של 9,600 ₪ בלבד וכן מורה לנאשם להתחייבות של הנאשם להימנע מביצוע העבירה בה הורשע למשך שנה מהיום אחרת יחויב בקנס המקסימלי בגין העבירה.

אין מקום להחמיר עם הנאשם בשל העובדה שהחברה בהליכי פירוק כפי שטען ב"כ המאשימה במסגרת טיעוניו.

14. לאור דברי הסנגורית לגבי מצבו הכלכלי של הנאשם, אני מאשר לנאשם לשלם את קנס ב-48 תשלומים של 200 ₪ כל אחד. אם אחד מהתשלומים לא ישולם במועד יתרת הקנס שלא שולמה תעמוד לפירעון מידי. התשלום הראשון יהיה ביום 10.10.23 ובכל 10 בחודש שלאחר מכן."

3. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשמת קנס בשיעור של 332,000 ₪, קנס המהווה אמצע של המתחם שנע בין 264,960 ₪ לבין 397,440 ₪. ב"כ המאשימה טען שיש לראות בכל אחד מהעובדים כעבירה ולכן יש להכפיל את הקנס הקבוע בחוק 14,400 ₪ ב-46 עובדים בטווחים שבין 30 - 60 אחוז מהקנס המקסימלי. עמדת הנאמנת של הנאשמת (שבפירוק) הייתה שבית המשפט המחוזי נתן צו פירוק לנאשמת, אין לה נכסים ולאחרונה הצליחה הנאמנת להעביר לחשבון הפירוק סך של 2,000 ₪ שהיו שייכים לחברה, אולם מדובר בסכום הבטל בשישים מול חובות החברה (נגד החברה הוגשו תביעות חוב בסך של 150,000 ₪). הנאמנת הוסיפה שהנאשמת היא חברת יחיד שיש לייחס את כל פעילותה לנאשם שהיה בעל המניות היחיד בה והוא היחיד שנהנה מרווחי החברה. הנאמנת ביקשה להטיל על הנאשמת קנס סמלי של 1 ₪ מאחר שממילא העונש יהיה חסר משמעות כי אין בקופת הפירוק מקורות לתשלום הקנס וכל קנס שיינתן לחברה יהיה בגדר חוב עבר נדחה.

4. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים - אין צורך לחזור על הנימוקים שקבעתי בגזר הדין בקשר לנאשם. עם זאת, יש לתת את הדעת לכך שהקנס הקבוע בחוק לגבי הנאשמת המעסיקה, הוא מחצית מהקנס שקבוע לגבי הנאשם נושא המשרה.

5. בשל אחידות הענישה ומשגזרתי על הנאשם קנס בסך של 9,600 ₪, אני גוזר על הנאשמת קנס בשיעור של 7,200 ₪ בלבד המהווים 50% מהקנס המקסימלי לעבירה אחת, כאמור בגזר הדין בעניינו של הנאשם קבעתי שמדובר באירוע אחד.

מאחר שהנאשמת בפירוק אין חשש שהיא תחזור על העבירה ואין מקום לחייב אותה לחתום על התחייבות כפי שביקש ב"כ המאשימה.

6. הנאשמת תשלם את הקנס בסך של 7,200 ₪ עם סיום הליכי הפירוק או עד ליום 31.12.2024 המוקדם מבניהם. מדובר בקנס שמוגדר כחוב דחוי לפי סעיף 237(1) לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, תשע"ח - 2018.

7. הנאשמת, חב' מ.א. אשר ניהול בע"מ (בפירוק), מופנית להוראות הכלליות הבאות:

א. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

· ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

ב. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

8. זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ז' אב תשפ"ג, 25 יולי 2023, בהעדר הצדדים.